

trof vilde kræve, at der ansattes Tilshynsmænd, Inspektører, som kunde føre Tilshyn med, at Beholdningerne, saa længe de vare i Sælgerens Besiddelse, vare brugelige for Landbruget, altsaa vare uforsalkede og i øvrigt havde de Egenfaber, hvorpaa det kom an. Det vilde altsaa være en lignende Ordning som den, vi kende ved Smør- og Margarine-Forholdene. Jeg har imidlertid ikke ment, at det — i alt Fald paa det nuværende Tidspunkt — var nødvendigt at gaa til en saadan Foranstaltning, som her forekommer mig at ville være meget indgribende over for Sælgerne og mere indgribende, end det kan forsvares. Hvis Landbruget vil benytte denne Lov, som her forelægges, tror jeg ogsaa, at det derigennem opnaar al den Betyggelse, som er nødvendig. Hermed skal jeg anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Uden for Dagsordenen giver jeg dernæst Ordet til Ministeren for de offentlige Arbejder, for at han kan fremsætte Forslag til Lov om Eneret for Staten til Anlæg og Drift af Telegrafer og Telefoner m. m.

Ministeren for offentlige Arbejder (Ingerslev): Det Forslag, jeg her har den Ære at fremsætte, er i alt Fald til Dels en gammel Bekendt, idet der i Rigsdagssamlingen 1883—84 fra Regeringens Side blev fremsat et Lovforslag, ved hvilket Statstelegrafvæsenets Eneret til Telegrafer og Telefoner blev søgt fastslaaet. Dette Lovforslag passerede i sin Tid Landstinget, men Sagen blev udsat, idet Telefonvæsenet hurtig kom i en noget vanstelig Udvikling, saaledes at man var betænkelig ved at tage fat paa Sagen. Nu er Udviklingen bleven endnu stærkere, og den har faaet et Stød fremad derved, at Rigsdagen de to sidste Aar har bevilget gennemgaaende Telefonanlæg. Som bekendt have vi jo Telefonanlæg ud over Landet, som røgtes af Staten, baade til Sverige og over Rolding til Hamborg og saa nu i Aar Anlæg langt op i Sylland. Paa den Maade vil det være ganske naturligt, at det tages under nærmere Overvejelse, om Staten ikke i større Omfang end tidligere skal tage sig af Telefonvæsenet. Derfor gaar Forslaget ud paa, at Staten skal have Eneret til at anlægge Telegrafer og Telefoner og Ret til at indløse de nuværende Telefonanlæg mod Erstatning til Selskaberne eller dem, der eje dem. Det er selvfølgelig ikke Meningen at ville eksploitere Loven stærkt og straks, det

er blot en Ret, man vil forbeholde sig, og det vil ogsaa være nødvendigt, at der indbrømmes Staten en saadan Ret, naar det en Gang skal blive til noget alvorligt med Telefonvæsenet her i Landet. De private Telefonanlæg ere jo af meget forskellig Betskaffenhed; der er ganske vist nogle, der ere saa gode, at man straks kunde tage dem, men der er andre, som ere aldeles umulige for Staten, og det følger af sig selv, at der ikke kunde være Tale om de rent lokale Vintier, det er kun de gennemgaaende og interurbane Vintier, der er Tale om. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Lovforslaget stemmer ganske med den internationale Ret, thi naar undtages Danmark og Sverige, har Staten Eneret paa Telegraf- og Telefonvæsenet overalt i Europa. Det er det, det første Afsnit i Lovforslaget, handler om, nemlig Statens Eneret og Indløsningsret. — Det andet Afsnit handler om de Erstatninger, der skulle gives for Anbringelsen af Statens Telegrafer og Telefoner, over for andre offentlige Institutioner saavel som over for private, men det skal jeg ikke videre dvæle ved, da det er tilstrækkelig omtalt i Motiverne. — Endnu mindre skal jeg dvæle ved det tredje Afsnit, der omhandler de ved Telegraf- og Telefonvæsenet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd. Hovedprincippet, der er Tale om, og det, som vil være det afgørende ved Lovens Vedtagelse, er, hvorvidt man vil gaa ind paa at give Staten en Eneret paa Anlæg og Drift af Telegrafer og Telefoner og en Indløsningsret over for de bestaaende Telefoner. Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Opmærksomhed.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsler af 4de Medlem for 1ste Areds (Oct. Hansen) henholdsvis til Justitsministeren og Ministeren for offentlige Arbejder.

(Forespørgslerne findes i Tidenden Sp. 28).

Forespørgeren (Oct. Hansen): Naar jeg med det højtærede Tings Tilladelse skal tillade mig til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og den højtærede Justitsminister at rette de Forespørgsler, som findes aftrykte i Tidenden Spalte 28,